

ספר שערי הלשם חלק א - סימן ב - פרק א - שמות

הנה כל הצמצום הזה הנעשה בו הוא אינה מחוייבת בו ח"ו. אלא שהוא רק רצונית. כי הרי אדרבה הוא שאותו האור הוא מעמיד את כל התוארי דמהות אדם שבהבי"ע ומוציא ומהוה אותם ברצונו. ומתצמצם ברצונו להמציאם בכל התוארים האלה ולהיות שורש להם בכל עת קיומם והוא רק רצונית בו וברצותו חוגג וברצותו ממוגג. והרי נמצא כי הבחנת כל אותן התוארים אשר באור אלוה שבפנימיותם. הוא לא בפועל. שהוא בו עצמו ח"ו. אלא רק בפעולה. שהוא לפעול ולעשות אותן התוארים העצמיים. במציאת הבי"ע שהם כולם במהות אדם כנ"ל וכנודע. אבל האור הפנימי המוציא אותם בכ"ז. הנה אין בעצמותו גופה שום הבחנה מהם. והוא ע"ד כל מצייר אומן שמצייר איזה צורה הנה לא נבחן אותה הצורה במחשבת האומן אלא רק מה שנוגע לאותה הפעולה לבד. והוא רק מה שנמשך ממנו להפעולה. שהרי כל ציור הפעולה אשר נעשית במחשבתו. הרי הוא רק לצורך הפעולה. ואינו נוגע באמת לו לעצמו כלל. והוא מה שנאמר (מלאכי ג') כי אני ה' לא שנית. כי הרי כל הצמצום הזה הנעשה באורו הנה הוא רק מה שנמשך ממנו לצורת העולמות אבל בו בעצמו זולת פעולתו. הנה לא נעשה בו שום שינוי כלל: והנה כל התוארים שאמרנו שנעשה באותו אור אלוה. בבחי' רצונית כנז'. ע"י שרצה להיות שורש לכל התוארים העצמיים והעיקריים שבהבי"ע.